

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5005 ภายใน 5666
โทรศัพท์/โทรสาร 0-2258-0311

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ผู้จัดการออนไลน์ ฉบับประจำวันที 2 เดือนกรกฎาคม พ.ศ.2550 หน้า

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

รู้จัก "เฟิร์น" กับโลกเจียนที่มีแต่เสียง "แม่"

โดย ผู้จัดการออนไลน์ 2 กรกฎาคม 2550 14:31 น.

คลิกที่ภาพเพื่อดูขนาด
ใหญ่ขึ้น

ในที่สุดเรื่อง ..ความไม่ปกติของร่างกาย ก็กลายมาเป็นเรื่องปกติของเธอ สำหรับ "เฟิร์น กรรณชนก อัจฉริยวานิช" สาวน้อยผู้พิการทางหูที่ความพิการไม่ใช่ปมด้อยสำหรับเธอ ท่ามกลางโลกเจียนของเธอนั้นมีทั้งครอบครัวและคุณแม่ที่เปี่ยมไปด้วยความรักอย่างที่เราต้องบอกว่าบ้านของเธอ "รักเป็น ดูแลเป็น" โดยคนรอบข้างของเฟิร์นดูแลเธอเฉกเช่นคนธรรมดา

" เบญจมาศ อัจฉริยวานิช" เป็นคุณแม่ของ "เฟิร์น" เล่าย้อนอดีตในครั้งแรกที่ได้รู้ว่า ลูกสาวมีอาการผิดปกติ คือ หูไม่สามารถได้ยินว่า

" พอได้ทราบจากคุณหมอที่โรงพยาบาลรามาวว่า น้องเขาหูไม่ได้ยินนะ ก็เสียใจเพราะไ้ความเสียใจที่มีนะเป็นธรรมดาอยู่แล้ว มันก็เสียใจนะคะ ก็พยายามตั้งสติและตอบคำถามกับตัวเองที่มีว่าจะเอาอย่างไร

เราจะต้องรับหาทางช่วยเหลือให้เขาได้ช่วยเหลือตัวเองให้ดีที่สุดโดยการ หาข้อมูลทางเลือกว่าจะมีทางเลือกทางไหนบ้าง ก็ตกลงเป็นเครื่องช่วยฟังและภาษามือ โตขึ้นมาให้อ่านปาก"

เมื่อทุกคนในครอบครัว ต่างก็ช่วยกันรับมือ-ปรับตัวสู่กับความผิดปกติทางหูของลูกสาวคนเดียว ตัวของเฟิร์นเองก็ต้องเผชิญกับสิ่งที่เกิดขึ้น ด้านแรกของปัญหาคือความอดทนของเธอเอง และคุณแม่ของเฟิร์นบอกช่วงแรกเฟิร์นเกิดอาการน้อยใจที่ไม่สามารถฟังเพื่อนๆ พูดคุยกันได้

" แรกๆ เขาก็น้อยใจ กลับมาจากโรงเรียนเขาบอกว่าฟัง

เพื่อนๆ พุดไม่ทัน ใครหัวเราะกันเขาก็ฟังไม่รู้เรื่อง ทำให้ชีวิตเขาขาดความสนุกไป เราก็กังขาเขาได้แต่บอกให้เขาต้องอดทน ต้องฝึกฝนเพื่อจะให้ชีวิตดีขึ้นเพราะไม่รู้จะทำอย่างไร "ได้แต่ปลอบและให้กำลังใจและปล่อยให้เขาได้ฝึกอดทนด้วยตัวเอง"

อย่างไรก็ตามคุณแม่ของเฟิร์นถือเป็นกำลังใจที่สำคัญ และด้วยความตั้งใจของคุณแม่ที่อยากช่วยเหลือให้ลูกสาวเป็นคนที่ไม่ตกข่าว และเรียนรู้โลกเท่าทันคนอื่นๆ เฟิร์นเล่า ทุกๆ เช้าจะมีการเล่าข่าวและสรุปข่าวในรถระหว่างเดินทางไปเรียน

"แม่จะแนะนำให้อ่านหนังสือพิมพ์ เพราะเขาอยากให้เรารู้ข่าวว่ามีอะไรบ้าง โลกไปถึงไหน บางทีก็เป็นข่าวเดือนกัญ เช่น แม่จะสอนว่า ตอนนี้มีมีจจาชีพออย่างนั้นอย่างนี้ให้เราระวังตัวเอาไว้ ทุกเช้ามีอะไรแม่ก็จะอ่านและสรุปให้ฟังสั้นๆ ทุกๆ วันให้เราได้รับรู้ "

ส่วนตัวคุณแม่เองที่ทำงานในภาคสวนของบริษัทประกอบคอมพิวเตอร์แห่งหนึ่ง ฉะนั้นคุณแม่จึงไม่พลาดที่จะหยิบเรื่องของวิทยาการคอมพิวเตอร์ มาใช้ให้มีบทบาทต่อชีวิตของลูกสาวอย่างเฟิร์น

เฟิร์นบอกคุณแม่แนะนำให้เธอรูจักท่องอินเทอร์เน็ตและใช้มันให้เป็นประโยชน์

" แม่จะใช้คอมพิวเตอร์มาช่วยฝึกพูดฝึกฟัง และอธิบายเรื่องราวของวิทยาการคอมพิวเตอร์เป็นความรู้ให้แก่เรา พร้อมกับใช้ประโยชน์ของอินเทอร์เน็ตมาช่วยในการเสิร์ชหาข้อมูลมาใช้ประโยชน์

พร้อมๆ กับแนะนำให้เราได้รู้จักเว็บไซต์ให้คลายเหงาและมีประโยชน์ และสอนให้เราแชทมีเพื่อนเพื่อจะได้ไม่เหงา โดยแม่ก็ควบคุมและเลือกให้เราได้เข้าไปเรียนรู้ในเว็บไซด์ที่เหมาะสมด้วย"

นอกเหนือจากคำแนะนำของแม่ "เฟิร์น" ได้หาทางออกให้กับตัวเองด้วยกิจกรรมที่รัก อย่างการวาดภาพและงานออกแบบ แล้วก็หยิบเอามาผสมผสานกับวิทยาการคอมพิวเตอร์

จนทุกวันนี้เฟิร์นเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 ของ คณะแพชชั่นดีไซน์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) ทั้งนี้มาจากความชอบในงานออกแบบ เธอบอกมันทำให้เธอหลุดพ้นจากความเบื่อหน่ายอันมาจากความผิดปกติและงานคิดสร้างสรรค์เหล่านี้เหมือนได้มาชุบชีวิตของเธอให้รู้สึกมีคุณค่าขึ้น

" ปัจจุบันตอนนี้เรียนอยู่คณะแพชชั่นดีไซน์ มศว แบบมันเป็นอะไรที่เราอยากเรียนรู้ไม่อยากจะเหมือนกันว่าจะได้เรียนที่นี่ โชคดีที่มีแม่ช่วยมาตลอดสนับสนุน ให้เราได้เรียนยังคณะที่ต้องการ มีแม่ที่ให้อกำลังใจ แม่ที่คอยสอน

เฟิร์นไม่ท้อเพราะแม่สอนให้อย่าสะดุดกับอุปสรรคที่มาขวางกั้นความฝัน จึงคิดว่าเราต้องทำได้ กับสิ่งที่เราชอบมันก็สนุกด้วยทำให้ได้แสดงความสามารถได้เต็มที่รู้สึกกว่าตัวเองมีคุณค่าขึ้นมา”

ทุกวันนี้เฟิร์นสามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างปกติ พร้อมทั้งสามารถเรียนร่วมกับคนปกติในสาขาที่เธอต้องการได้ แค่นี้เธอก็ถือเป็นสิ่งที่เธอภูมิใจแล้ว แต่ทว่าศิลปินโลกเจียบบอย่างเธอก็ยังแอบหวังว่าวันหนึ่งความรู้ที่ได้ศึกษามาจะสามารถนำไปใช้ต่อยอดสานความฝันที่จะผลิตแบรนด์สินค้าเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายที่มีชื่ออยู่ภายใต้ผลงานของผู้พิการให้ได้

“อยากทำเสื้อผ้าที่มีแบรนด์เป็นของตัวเอง คุณแม่ผลักดันเราได้แต่การเรียนรู้และแนะนำ แต่ส่วนเรื่องแรงบันดาลใจหรือความคิดสร้างสรรค์ต่างๆ ก็มาจากตัวเราเอง เฟิร์นมองว่ามันคือพรสวรรค์ที่เราภูมิใจ ทุกวันนี้ใฝ่ฝันว่าสักวันจะมีแบรนด์เสื้อผ้าภายใต้ชื่อเจ้าของผลงานที่เป็นผู้พิการสักครั้ง”.....